

NOTES

En una taula de l'Unió Lliberal

Un minyó petitó, rodanxó, vestit de blau assidu concorrent a la casa, està cantant les excel·lències de Torras i les ventatjes d'esser diputat, davant d'una colla que'l corejen entre glop i glop: —Are, deia l'home groixut vestit de blau, en Torras podrà dir tot lo que vulga sens que li puguin fer res. En el periòdic podrem parlar tant clar com voldrem, de lladre en amunt podrem dir lo que'ns dongui la gana, i si'l denuncian podrà dir en Torras que ho ha fet ell, i res; no podran processar a ningú, ja ho veureu com cridarem are, podrem dir lo que volguem.

—¿Pero com ha sigut això?—digue un de la taula xuclant un *caliquenyo*.

—Perque are—respongué'l minyó rabassut—en Torras essent diputat te allò que'n diuen l'immunitat parlamentaria, i pot dir lo que vulgui i no li poden fer res.

—Em sembla noi que t'equivocas,—digue un qu'estava dret escoltant feia rato, estroncant la oratoria del vestit de blau—en Torras no pot fer res del que dius.

—¿Perqué? ¿No es tant diputat com un altre?—digue mal humorat el grassonet.

—Diputat provincial i prou, noi.

—¿I no te la immunitat?

—Ni la immunitat parlamentaria faculta per lo que tu suposas, ni la te ell. Sempre hus deixarem enganyar ¡babaus!

—Te raó, te raó,—convenièren tots els que avans la daven al jove gros i vestit de blau.

Aquest quedá concros i alicaigut dient pel baix i amb to d'escusa—Jo'm pensaba que tots els diputats eren iguals—i dirigintse al que l'ha vja interromput preguntá—¿I doncs que tindrà de més are en Torras?

—Les dietes de la comissió Provincial quant li toqui—i llessant sobre'ls de la taula una mirada de llastima s'en anà exorçant.

—¿Quants ne deixá 'l Rei Herodes!

L'Alejandro, el de *quota* que li diuen a Vich, no ha quedat gaire satisfet del resultat de les passades eleccions. La seva *alta* missió era derrotar a la Lliga i el derrotat ha sigut ell; en primer lloc per haver sortit triantant per majoria tota la candidatura regionalista, i en segon lloc perque la rifada que en Torras, el seu patrocinat, ha fet als carlins de Vich, el deixá en tan mal lloc, que li fa impossible el pensar en la reelecció, i aixó ell ho veu i s'en lamenta i'l te de malhumor, pero ja no te remei.

¡Paciencia Alejandro! Es molt natural que un *sevillano* hagi reventat a un de *quota*. ¡Com els sevillanos costan tant de fer passar, i qui'ls coneix no'ls voll!

¡Haguessis cregut a qui't volia bé!

Pro que hi farem ja está fet. Una altra volta mira amb qui t'enredas.

Copiem de la *Gazeta de Vich* del dia 15.

El Sr. Fages, el pacífic el bondados D. Felix Fages y Vila, el dia de les eleccions se'n va emportar un susto. Se'n anava cap a retro y al passar per la rambla li varen sortir de sotte quatre homenots que, revolver en má, pretenian robarli

les actes que ¡pobre home! no portava, ¡que havia de portar!

No va perdre, per aixó, la serenitat, procurant posarhi terra entremitx, refugiantse en una casa propera y salvantse com per miracle, d'una mala partida.

Al Sr. Fages, que no hi está avesat ab aquests jochs de mala llei, li va venir molt de nou aquesta feta.»

Nosaltres sabem que mes tart va tornarse a repetir l'intent d'atraco en un carreró proper a la plassa, i sabem tambe que *al frente de los valientes* i revolver en má, hi anava un minyó molt conegut a Granollers, i que fa temps es l'elector del diputat de *quota*.

Crònica de la Comarca

Mollet

Els directores del moviment de persecució al senyor Ros, no caben en pell de satisfets, amb motiu del resultat, a aquest districte, de les últimes eleccions a diputats provincials, i donada la manera qu'ells tenen de entendre la política, com també tenint en compte els fins empetitits i mesquins que persegueixen, ponden bé cantar victoria, la mateixa victoria que deuen cantar els mals factors quant surten triomfants en les seves *fechories*.

Els guiadors de la mal nomenada «Solidaritat Molletana», compaginaren una candidatura pel seu particular, amb el nom del senyor Prat de la Riba (lliguista) i el del senyor Torras Villá (rabiós antilligista de conveniencia); de manera que encengueren un ciri a Deu i altre al diable, i miréu si es estar de xaripa que tots dos ciris cremen....!

Está clar qu'aquest procedir no es sério, ni conseqüent, ni lògic, pero ja havem dit avans qu'ells no persegueixen altre finalitat que la derrota política del senyor Ros junt amb aquells plans i millores que feien de Mollet un poble ric, i a la moderna.

Servint a Deu i al dimoni, aquets faltats d'ideals es propòsaven tenir totes les portes obertes per a aixís, amb forsa picardia, murriesca i pocs treballs poguer, amb mes facilitat, fer l'entranqueta al senyor Ros, amargar-li l'existencia, desbaratar els seus plans de millores al poble, comptar amb influències qu'apoin les mal intencionades denuncies i en una paraula, poguer pagar amb raigs de cosses tot el bé qu'a n'el senyor Ros deuen aquets galifardeus desagrats.

La política rastreira i solapada no pot donar els felissos resultats que'ls que l'han empleada n'esperan doncs, servint al dimoni s'agravia a Deu i vice-versa, i ja veurán com a pesar de tenir dos ciris ensos se quedan a les fosques, perqué dels traïdorots tothom s'en mal fia.

Servir a Déu i al dimoni

no pot ser;

o som blancs o be som negres,

o be'l cel o be l'infern.

Sembla qu'al Ateneu han trobat un altre *filón* amb la projecció de la cinta cinematográfica denominada «El tres de Oros», grandiosa película d'episodis i que captiva l'atenció dels espectadors.

Ultimament a can Castells intentaren projectar la perseguida cinta «Soborno», la que tingueren de desar al quarto dels mals endressos per estar mes toradada qu'un garvell i tenir mes pecats vistos que ls heroes de la carretera de Gallecs.

Resultat de tot aquest bullit será el que els mo-

lletants, d'avui en avant, no'ns deixarem *sobornar* de qualsevol manera.

Entre «La moneda rota»

i el Soborno reventat,

resulta qu'aquella casa

a tots s'ens ha ben rifat.

◆◆◆

La qüestió de les aceres de la casa Moretó i que per assumptes purament polítics, un senyor governador va resoldre a favor de dita casa—carrègant aixís el mort al poble,—ha sigut fa poc fallada en el Tribunal Contancios i com no podia de menys, a favor de la rahó o sia del poble, sentantse aixís un principi que servirà de precedent i ajudarà a posar les coses en son lloc.

La defensa d'aquest assumpte haurá costat un grapat de centes pessetes al poble i, ja veurán com el senyor Moretó al donar sen compte, o be acudirá mes amunt en demanda de justicia o al veurer que no l'ha tinguda mai la rahó en que la justicia's basa no consentirá que sia el poble el que li pagui les seves culpas, i amb un *rasgo* de generositat retornará les pessetes qu'ha fet mal-gastar, única solució per a que no tinguem de pagar-les nosaltres.

Hi ha coses que a més de constituir un mal exemple son un càrrec de conciencia ¡vritat?

Cardedeu

Amb solemnia cultes s'ha celebrat en nostra Iglesia parroquial la festivitat de St. Josep. A les 8 hi hagué comunió general amb plática preparatoria que feu el Rnt, Sr. Rector del Coll. A les 10 Ofici solemne en el que cantá'l chor de senyoretas d'aquesta vila dirigit per En Anton Camp. El Sr. Rector del Coll pronúciá un bell sermó en lloansa del Gran patriarca St. Josep que fou escoltat amb verdadera dilectació per quants tinguerem la sort de sentirlo.

◆◆◆

La Sra. Mestra nacional d'aquesta vila Na Teresa Verges el dimecres a la nit tingué la desgracia de caurer amb tant mala sort qu'es trencá una cama. No cal dir que li desitgem un prompte i complet restabliment.

◆◆◆

El foot-báisme guanya prosselits cada dia. Actualment s'estan entrenant dos teams, que ja comensen a ferho be. Si no hi ha cap contratemps el Diumenge de Rams vindrá un team de Breda per a jugar amb el primer d'aquí.

◆◆◆

Aquestes passades festes les funcions de cine i *varietes* se veieren sumament concorregudes. Al café Nou hi actuá la simpática Amalia Alegria, que per cert la escampaba a dojo. A can Massip (Empresa Ribalta) la atracció Flor Borrás (duo) recullí molts aplaudiments.

Granollers

El diumenge i dilluns passats tingueren lloc dues curses ciclistes, de les que resultá guanyador en Joan Canet.

El diumenge acceptant l'envit d'en Pere Juncá verificaren un *match* de 25 kilòmetres que recorregueren en una hora, arribant el Canet amb cinc segons de ventatje.

La del dilluns eren unes curses locals de velocitat, amb un recorregut de 16 kilòmetres en els que emplearen en Joan Canet 42 minuts 30 segons; en Joan Castellsegú 44 minuts 40 segons; en Jaume Bellavista 45 minuts i en Josep Casals 45 minuts 40 segons.

S'adjudicá la copa i'l titol de campió del Club a en Joan Canet.

◆◆◆

Durant la última setmana la Sucursal en aquesta vila de La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per impositions d'estalvi la quantitat de pessetes 11.848'19 i pagat per a reintegres pessetes 11.307'99, havent overt 5 llibretes noves.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.